

รักยังอยู่ by: ดร. นรนิติ์ จินดาพันธ์

เขียนโดย ดร. นรนิติ์ จินดาพันธ์

วันพุธที่ 14 พฤศจิกายน 2012 เวลา 21:08 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 02 ธันวาคม 2012 เวลา 23:47 น.

รักยังอยู่ by: ดร. นรนิติ์ จินดาพันธ์

จอห์น กรีนลีฟ วิทเธอร์ (John Greenleaf Whittier) กล่าวไว้ เป็นข้อคิดว่า.....

“God calls our loved ones,

But we lose not wholly

What He hath given;

They live on earth

In thought and deed

As truly as in His heaven.”

ผมมาลองถอดความเป็นภาษาไทยได้กระท่อนกระแท่นดังนี้.....

“พระเจ้าทรงเรียก ผู้ที่รัก ให้กลับไป

แต่หาใช่ เราจะสูญ สิ่งทุกสิ่ง

เขายังคง อยู่ในกิจ ซึ่งจิตยิ่ง

ดังอยู่จริง บนสวรรค์ วันนี้เอย.....”

ในช่วงหลังๆ นี้ มิตรสหายของผมจำนวนไม่น้อยเริ่มสูญเสีย “บุคคลอันเป็นที่รัก” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้อาวุโส ในครอบครัวเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ !

(ขณะที่ผมนั่งเขียนบทความนี้ผมก็ได้ทราบข่าวจากพี่น้อง(น้ำทิพย์) จากเมือง Houston, TX ว่า

ป้าตุ้ย

จากไปอยู่กับพระเจ้าแล้ว

ป้าตุ้ย

ผมรู้จักเมื่อครั้งเดินทางไปสหรัฐอเมริกา มีนาคม ที่ผ่านมานี้เอง (เลื่อนดูในภาพ)....

คงจะเป็นไปตามกฎธรรมชาติและกฎกรรมชาติ เพราะหลายท่านก็อยู่ในวัยช่วงวาระสุดท้ายหรือบั้นปลายของชีวิตแล้ว แม้ว่าท่านเหล่านั้นยังไม่อยากจะจากไป หรือพวกเราเองก็ไม่ประสงค์จะให้ท่านจากเราไปก็ตาม

แต่ข้อเท็จจริงดังกล่าว กลับยืนยันความจริงที่ว่า “ชีวิต” ของมนุษย์เรานั้น ล้วนไม่ใช่ของเราเอง เราจึงกำหนดหรือลิขิตตามใจของเราเองไม่ได้ แต่เราได้รับมาเป็นของขวัญ

จากพระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา ให้เราืมใช้และเมื่อถึงเวลาที่พระองค์ทรงกำหนดเรียกกลับคืน

ใช่ครับ ! พระเจ้าทรงประทาน “เวลา” และ “ชีวิต” ให้แก่เราอย่างมีกรอบกำหนดเวลา เราจึงควรใช้ “ช่วงเวลา” เหล่านั้นตามพระประสงค์ของพระองค์ อย่างคุ้มค่ามีความสุขและมีความยินดี ดังที่โมเสสได้เปิดเผย ให้เราตระหนักว่า....

“กำหนดปีของข้าพระองค์คือเจ็ดสิบ หรือสุดแต่เรื่องกำลังก็ถึง แปดสิบ แต่ช่วงชีวิตนั้นมีแต่งานและความลำบาก ไม่ช้าก็สูญไปและข้าพระองค์ก็จากไป”

(สตุตี 90:10)

และสาเหตุที่ทำให้ช่วงเวลาที่เราดำเนินชีวิตอยู่นั้นต้อง ทำงานหนักและเผชิญกับความยากลำบากไม่น้อย

เป็นเพราะว่าเราเองและคนรอบตัวของเราล้วนทำบาปผิดพระประสงค์ของพระเจ้า!

อย่างไรก็ตามมีข่าวดีก็คือ เราสามารถเปลี่ยนอนาคตของเราให้ดีกว่าเดิมได้ (ก่อนที่เราจะจากโลกนี้ไปในวันที่พระองค์ทรงเรียกให้กลับบ้านสู่สวรรคาลัย) โดยการที่เราอมรับ และสารภาพความผิดบาป (ที่เรากระทำมาตลอดทั้งชีวิต ไม่ว่าคนอื่นจะรู้หรือไม่ก็ตาม) ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสวรรค์ และขอความเมตตาจากพระองค์ ที่จะยกโทษบาปผิดของเราด้วยความเชื่อ และวางใจในพระองค์!

อ.เปาโล ก็ยืนยันย้ำในทำนองเดียวกันว่า บ้านเมืองของบรรดาผู้ที่รักพระเจ้านั้นอยู่ที่สวรรค์! “แต่บ้านเมืองของเรานั้นอยู่ที่สวรรค์ เรารอคอยผู้ช่วยให้รอด ซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์คือพระเยซูคริสต์เจ้า” (ฟิลิปปี 3:20)

ดังนั้น หากว่าเราต้องการให้ตัวของเราหรือคนที่เรารักหรือคนที่รักเรา มีหลักประกันชีวิตบั้นปลายอยู่ใน สวรรค์สถานนิรันดรกาลอย่างปิติสุข เราต้องช่วยตัวเองและคนเหล่านั้นให้รู้จักกับพระเจ้า ผู้ทรงเป็นเจ้าของสวรรค์ไว้นั้นๆ ณ ตั้งแต่บัดนี้!

นอกจากนี้เรายังควรที่จะสนับสนุน หนุนใจตัวของเราเองและคนที่เรารักให้ ดำเนินชีวิตอย่าง มี คุณค่า มีประโยชน์ มี คุณภาพ และ มี ความสุข ก่อนถึงเวลาที่พวกเขาจำต้องจาก

โลกนี้

และจากคนรักของเราที่ยังคงอยู่ต่อไปอีก เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้!

คุณผู้อ่านครับ....

หากว่าคุณได้กระทำให้ดังที่กล่าวมาแล้ว ด้วยความรัก และทำที่ที่ถูกต้อง... “ความตาย” ก็ไม่ใช่สิ่งน่ากลัวอีกต่อไป!

เพราะว่า “คุณ” และ “คนที่คุณรัก” จะยังคงเป็นอยู่ในโลกนี้ในวันนี้ และทุกคนจะได้อยู่ร่วมกันในสวรรค์นิรันดร ในวันหน้าอย่างแน่นอน!

คุณเชื่อเช่นนั้นไหม?